

**ՄԵԾԱՐԱՆՔԻ ԸՆԴՈՒՆԵԼՈՒԹՅՈՒՆ Ի ՊԱՏԻՎ
ԳԵՐ. Տ. ՍԻՈՆ ԱՐՔԵՊԻՍԿՈՊՈՍ ՄԱՆՈՒԼՅԱՆԻ**

Ամերիկայի հայոց թեմական խորհրդի կարգադրությամբ վերջերս մեծարանքի ընդունելություն է կազմակերպվում՝ Ի պատիվ ԱՄՆ-ի հայոց նախկին առաջնորդ գեր. Տ. Սիոն արքեպիսկոպոս Մանուկյանի՝ որպես թեմական հարգանքի արտահայտություն և գնահատություն Սրբազանի երկու շրջանով կատարած առաջնորդական արգյունաշատ գործունեության:

Ընդունելությունը տեղի է ունենում հունիսի 10-ին, երեկոյան, Լոնգ Այլենդի Սրբոց Նահատակաց Եկեղեցու նորաշեն դպրոցի հանդիսասրահում՝ մասնակցությամբ բազմաթիվ հոգևորական և աշխարհական հրավիրյալների:

Սեղանը օրհնում է Սիոն Սրբազանը, Թեմական խորհրդի դանձապահ Ժորժ Բաշյանը բացատրում է օրվա ձևոնարիկի նպատակն ու նշանակությունը: Այնուհետև՝ սեղանը ղեկավարում է դոկտ. Հակոբ Ներսոյանը:

Ընդունելության ժամանակ երախտագիտության, շնորհակալության ջերմ խոսքեր են արտասանում Խորհ. Տ. Առնոլդ քահ. Գասպարյանը՝ Թեմական խորհրդի ատենապետը, Տիգրան Բոյաջյանը՝ Թեմական պատգամավորական ժողովի ատենապետը, Սուրեն Մանուկյանը՝ առաջնորդարանի գիվանապետը, Տ. Շահն և պս. Աճեմյանը՝ Երուսաղեմի Սրբոց Հակոբյանց վանքի գիվանապետը, որը հյուրաբար գտնվում էր Նյու-Յորքում, և Հայ Ավետարանական Համայնքի հովիվ վեր. Սենեքերիմ Սյուլահյանը:

Ընդունելության ժամանակ ընթերցվում են նորոշարի առաջնորդ Տ. Թորգոմ եպիսկոպոս Մանուկյանի խնդակցական հեռագիրը, վեր. Անդրանիկ Պետիկյանի և եկեղեցիների Աղգային խորհրդի նամակները, ինչպես նաև՝ բազմաթիվ համակներ և հեռագրեր՝ ուղղված Սրբազանին:

Ընդունելության ընթացքում Սիոն Սրբազանին նվիրում է թեմի կողմից ադամանդա-

կուռ, զմրուխտյա եպիսկոպոսական մի մատանի, և ապա մարմարյա մի հայկական խաչ, որը կրում էր Ամենայն Հայոց Վեհափառ Հայրապետի հետևյալ մակագրությունը՝ «Սիրո ողջույն գերաշնորհ Տ. Սիոն արքեպիսկոպոսին՝ անկեղծ գնահատանքով»: Այնուհետև ընթերցվում է Վեհափառ Հայրապետի ողջույնի և օրհնության հետևյալ հեռագիրը, որն ունկնդրվում է հոտնկայս.

«Ձեռմ ուրախությամբ և գնահատանքով կողջունենք Սիոն արքեպիսկոպոսի առաջնորդական, շինարար, հավատարիմ գործունեության շրջանը, մաղբելով անոր արեւատություն՝ շարունակելու իր նվիրյալ ծառայությունը Հայ Եկեղեցվո և ժողովրդին: Սուրբ էջմիածենն սիրո ողջույն և օրհնություն Սիոն Սրբազանին»:

Ընդունելության ավարտին, ներկաների ջերմագին ծափերի ներքո, խոսք առավ Տ. Սիոն արքեպիսկոպոսը և ասաց.

«Ավելի քան յոթուկես տարի առաջ, երբ մենք, ձեր հրավերով, Հայրավային Ամերիկային եկանք ստանձնելու համար թեմակալ առաջնորդի ծանր պաշտոնը, մեր առաջին բարոյին մեջ հայտարարեցինք՝ կրկնելով Տերունական խոսքը, թե՛ «ոչ եկի պաշտոն ունուլ, այլ պաշտել»: Չեկանք ծառայություն ուղևորելու կամ բնդունելու համար, այլ եկանք ծառայելու համար:

Եվ կհուսամ, թե մեր խոստումը հարգեցինք և իբրև եկեղեցական մեր ուխտին հավատարիմ մնացինք, որչափ որ կարելի է մարդկորեն:

Այս երեկո կեցած ձեր առջև վերջին անգամ, թեթևցած ծանր բեռն, հոգևոր գոհունակությամբ, հանգիստ խղճով և բարեկամական սիրով վերջին ողջույնը կու տամ ձեզի: Իբրև վերջին բարեկամական թելադրություն, եթե կուզեք պատգամ, երեք խոսք ունիմ:

Առաջին. այն համերաշխական ոգին, որով զիս հրավիրեցիք յոթուկես տարի առաջ, դա-

լու և այս թեմը ձեռնի հետ միասին կազմակերպելու և Հայաստանյայց եկեղեցին պայծառացնելու, — և ես ջանացի այն խոստումը կատարել, կթելադրեմ և կխնդրեմ, որ նույն համերաշխական գործակցությունը, այն բարի ոգին շարունակվի այս թեմի մեջ:

Երկրորդ. մեր թեմի մեծագործությունը և ամենն պատվաբեր գործը պիտի ըլլա՝ Մայր Տաճարի և մշակութային կեդրոնի կառուցումը, ու ես ուրախ եմ և երջանիկ, որ իմ պաշտոնավաճառության շրջանին սկսավ: Այսպիսի մեծ գործեր շուտ չեն ավարտիր, բայց իմ փափագս և խնդրանքս պիտի ըլլա, որ այդ գործը կիսկատար չմնա, շուտով ավարտի իբրև պատվաբեր, դարերու պարծանք եղող մեր ժողովուրդին, իբրև հայ ժողովուրդի միլիոնավոր նահատակներու մեծաշունչ կոթող և մեծագույն հուշարձանը մեր մշակութին:

Երրորդ թելադրությունը կվերաբերի մեր հոգևոր եղբայրներուն, եկեղեցվո պատասխանատու պաշտոնյաներուն, մասնավորաբար անոնց, որ բարձր ղեկավարի դեր կկատարեն: Մեր թելադրությունը պիտի ըլլա, որ հակառակ դժվարություններուն, պետք է որ

մենք հավատարիմ մնանք մեր աղգային ավանգուսթյանց, հայ եկեղեցվո առաքելական հավատքին, Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածնին, մեր մշակույթին և մեր աղգային արժեքներուն:

Սրբազան հայրը, շնորհակալություն հայտնելով Թեմական Խորհուրդի կողմից իրեն նվիրված եպիսկոպոսական մատանու և երախտագիտություն՝ Ամենայն Հայոց Վեհափառ Հայրապետի կողմից իրեն որպես հիշատակ ուղարկված հայկական մարմարյա խաչի համար ասաց. «Տ. Տ. Վաղդեն Ա. կաթողիկոսը մեծ առաջնորդ մըն է, մեծ Հայրապետ մը՝ սրբազան նկարագիրով և իդեալներով:

«Կօրհնեմ և սրտագին գնահատանքս կը հայտնեմ իմ բոլոր պաշտոնակիցներուն՝ Թեմական Խորհուրդին, էրեսփոխաններուն, հոգևոր պաշտոնյաներուն և աշխարհական պաշտոնակիցներուն: Մենք ամենքս ալ ժամանակավոր ենք, պիտի անցնինք, բայց պիտի ապրին հայ եկեղեցին, հայ ժողովուրդը, մեր աղգային ոգին և հավատքն ու մշակույթը»:

Ընդունելությունը վերջացավ «Տէր, կ'ցցո»-ով և Սրբազան Հոր աղոթքով:

